Pregaria.cat

Entrada

Silenci

Per MartaF el dj., 17/03/2022 - 09:00

«Que callin les armes!», ha demanat el papa Francesc. Aquesta és també la nostra pregària de cada dia, des que ha esclatat la guerra entre Rússia i Ucraïna. D'entre totes les imatges que ens arriben, la dels refugiats és la més terrible. T'imagines haver de fugir del teu país de pressa, amb les mans buides i sense saber on anar? Però més enllà de la gent, hi ha el drama de la terra. I això és el que ningú no ens explica...

Des del 2014, la regió del Donbass viu una crisi ecològica i és que, durant anys, ha estat la font principal de carbó a Ucraïna. Això significa que allà el subsòl és un laberint de túnels subterranis, però aquests conductes s'han inundat arran del conflicte armat i els moviments de terres que s'hi han produït han desplaçat a la superfície substàncies químiques que avui amenacen el subministrament d'aigua. Una d'aquestes mines és potencialment radioactiva, ja que s'hi va fer una prova nuclear en la dècada del 1970, i els científics ja han advertit què podria passar. Malauradament, tothom té en ment l'accident de Txèrnobil... Per això el Donbass es mou com si fos un animal ferit, però alhora és un volcà adormit que entrelluca les llums de l'alba, a punt per sembrar-hi el caos. La guerra també contamina, encara que això no sigui notícia. T'has aturat a pensar en les fugues tòxiques a les antigues instal·lacions industrials, en els residus que generen els bombardejos i les municions, en les aigües subterrànies contaminades de les mines abandonades…, tot, per culpa de la guerra? La política sempre és més important que les persones, que el poble, però qui els rescabalarà dels estralls sobre la terra i de la contaminació atmosfèrica? Minimitzar els danys mediambientals no és la prioritat de cap guerra.

Sabies que els boscos de faigs primigenis dels Càrpats, que abracen part del territori d'Ucraïna, són patrimoni de la humanitat? Un dels més extensos és el d'Uholka-Shyrokyi Luh, on hi ha exemplars de fins a 55 metres d'altura. Aquests arbres mil·lenaris són el pulmó verd d'Europa, en el que no és res més que una designació transnacional que comprèn divuit països. I jo em pregunto… Després de la guerra, seguiran intactes?

Només podem repetir, insistir i lluitar cada dia per fer nostres les paraules del papa Francesc i prometre'ns a nosaltres mateixos que no ens rendirem fins que sigui veritat que callin les armes. Només llavors, retornarem al bosc el silenci i la pau que li han robat.